

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 429/2012
30.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu N.M. iz R., podnetom preko punomoćnika Z.P., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda I-20 Up. 36/11 od 07.09.2012. godine, uz učešće protivne stranke Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, u predmetu prestanka radnog odnosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca N.M. za ponavljanje upravno-sudskog postupka okončanog presudom Upravnog suda 20 U 14125/10 (2009) od 17.12.2010. godine, kojom je odbijena njegova tužba podneta protiv rešenja Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Veća u Kragujevcu DK broj 116-4/09-217 od 04.12.2009. godine, kojim je odbijen njegov prigovor i potvrđeno rešenje disciplinskog starešine Policijske uprave Kraljevo broj 116-262/09 od 28.10.2009. godine. Navedenim rešenjem N.M., policijskom službeniku, utvrđena je odgovornost za tešku povredu službene dužnosti iz člana 157. stav 1. tačka 7. Zakona o policiji i izrečena mu je disciplinska mera prestanak radnog odnosa, dok se za teške povrede iz člana 157. stav 1. tač. 6, 15. i 19. Zakona o policiji oslobađa od odgovornosti, usled nedostatka dokaza.

U zahtevu, podnetom na osnovu člana 49. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac ističe da su pobijanim rešenjem povređena pravila postupka koja se odnose na obavezu pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja od značaja za odlučivanje o tome da li je podnosilac počinio tešku povredu službene dužnosti. Ukazuje da u sprovedenom disciplinskom i krivičnom postupku nisu izvođeni dokazi, izuzev čitanja isprava državnih organa, kao i to da su razlozi osporenog rešenja o prestanku radnog odnosa podnosiocu i presude Upravnog suda od 17.12.2010. godine, kojom je okončan postupak čije se ponavljanje traži, uopšteni i ocenjeni uz povredu načela neposrednosti i prisustva tužioca. Navodi da je podneo Upravnom sudu tužbu za ponavljanje postupka na osnovu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima prilažući kao dokaz presude Upravnog suda II-2 U.12664/10 (2009) od 09.09.2010. godine i 13 U. 14083/10 (2009) od 29.12.2010. godine. Predlaže da sud uvaži zahtev i ukine pobijano rešenje.

Protivna stranka, Disciplinska komisija Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije u odgovoru na zahtev, koji je dostavilo Republičko javno pravobranilaštvo, Odeljenje Kraljevo, smatra da je pobijano rešenje pravilno i na zakonu zasnovano a podneti zahtev neosnovan, pa predlaže da Vrhovni kasacioni sud odbije zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, a u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Iz obrazloženja pobijanog rešenja i spisa predmeta Upravnog suda I-20 Up. 36/11 proizlazi da je tužilac tražio ponavljanje postupka jer je saznao za nove činjenice i stekao mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za tužioca da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneti i upotrebljeni u ranijem postupku, pri čemu je kao novi dokaz naveo presudu Upravnog suda 13-U 14083/10 (2009) od 29.12.2010. godine i presudu Upravnog suda II-2 U.12664/10 (2009) od 09.09.2010. godine. Nalazeći da se navedene presude ne mogu smatrati novim dokazom i da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje upravno-sudskog postupka, Upravni sud je pobijanim rešenjem odbacio tužbu.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu odredbi člana 56. stav 1. tačka 1. i člana 60. Zakona o upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje. Ovo stoga što je tužilac tužbom tražio ponavljanje upravno-sudskog postupka pravosnažno okončanog presudom Upravnog suda 20 U 14125/10 (2009) od 17.12.2010. godine, na osnovu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, pozivajući se u tužbi na presudu Upravnog suda 13U 14083/10 (2009) od 29.12.2009. godine i presudu II-2 U.12664/10 (2009) od 09.09.2010. godine. Iz dostavljenih

spisa predmeta proizlazi da Upravni sud u upravnom sporu koji je završen pravnosnažnom presudom 20U 14125/10 (2009) od 17.12.2010. godine nije utvrđivao činjenice, već je odluku doneo na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, a iz presude Upravnog suda 13U 14083/10 (2009) od 29.12.2010. godine, na koju se tužilac poziva u tužbi za ponavljanje i koju je priložio uz tužbu, vidi se da je ta presuda doneta u upravnom sporu po tužbi drugog lica, B.M., odnosno u drugom upravnom sporu, kao i presuda II-2 U.12664/10 (2009) od 09.09.2010. godine koja je doneta u upravnom sporu po tužbi N.B..

Nove činjenice odnosno mogućnost da stranka upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju da su te činjenice odnosno dokazi bili izneti ili upotrebljeni u ranijem sudskom postupku, u smislu člana 56. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, mogu biti razlog za ponavljanje sudskog postupka koji je završen pravnosnažnom presudom ili rešenjem suda samo ako su činjenice utvrđene, odnosno ako su dokazi izvođeni u upravno-sudskom postupku i na tako utvrđenom činjeničnom stanju zasnovana sudska odluka. Polazeći od navedenog i činjenice da su presuda Upravnog suda 13 U 14083/10 (2009) od 29.12.2010. godine i presuda II-2 U 12664/10 (2009) od 09.09.2010. godine donete u drugom upravnom sporu u kome ne postoji identitet stranaka i predmeta spora, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je Upravni sud u pobijanom rešenju pravilno zaključio da tužilac nije učinio bar verovatnim postojanje zakonskih uslova za ponavljanje sudskog postupka iz čl. 56. st. 1. tač. 1-7 Zakona o upravnim sporovima.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva, isticane i u tužbi, pa je našao da su ti navodi bez uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti pobijanog rešenja, jer se tim navodima ne dovodi u sumnju pravilna ocena Upravnog suda iz pobijanog rešenja o nepostojanju uslova za ponavljanje postupka iz člana 56. stav 1. tač. 1-7 Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 30.11.2012. godine, Uzp 429/2012

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.